

EL DEMOCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRATICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales

No se devuelven los originales

De elecciones

Al conferir la Corona, el gobierno de la nación a don Antonio Maura, no ha querido regatearle medios al objeto de que pueda ofrecer una sensación de estabilidad, de la que están absolutamente necesitados los gobiernos en los actuales momentos; y creyendo, equivocadamente a nuestro entender, que las últimas Cortes no podían ser utilizadas para una obra positiva, por ninguno de los elementos o fracciones que dentro la política nacional están capacitados para regir los destinos de España, declarolas disueltas, convocando elecciones para el primer día del próximo junio.

Dejemos aparte toda discusión o comentario que indudablemente nos ha sugerido decisión de tamaña trascendencia, y aprestémonos a la lucha; a la conquista de los ideales de libertad y democracia en este distrito; que si importancia revistieron anteriores contiendas, ninguna como ésta la tuvo tan definitiva.

Las anormales circunstancias porque atraviesa la nación nos impide ser más explícitos en estos momentos...

«La Coalición Liberal Demócrata» va a la lucha con candidato propio y con el entusiasmo de siempre, centuplicado, por los halagüeños resultados de una continuada gestión altamente beneficiosa para los intereses generales de la comarca; va con la decisión de tener en todo momento, aún en los fragores de la contienda, el mayor respeto para la persona del adversario, pero combatiendo con toda crudeza su política y procedimientos. Ello nos hace acreedores de justa reciprocidad; con el bien entendido que nada ni nadie habrá de torcer el camino trazado.

A la lucha, pues, en la seguridad de que no habrá de sernos difícil vencer el último escollo o resistencia que se oponga a la incontrastable fuerza de la Coalición en el distrito electoral de Granollers-Badalona.

Comptes i més comptes

Insistim que el setmanari «El Vallès Nou» — avui «La Veu del Vallès» — restà mut quan aquest periòdic, en son número 242, del 28 de juliol, va comentar els comptes municipals, comparant la situació de l'Ajuntament en 31 de desembre de 1915, en deixar el càrrec el senyor Josep Tardà, amb la mateixa data de 1917, en acabar sa gestió don Eduard Pujol.

Posteriorment, des d'aquestes mateixes pla-

nes se donaren detalls rectificants, en favor de l'ajuntament, els detalls ja estampats, i «El Vallès Nou» també restà callat.

Els detalls que foren criticats pel repetit setmanari, en son nombre del 14 de juliol de 1918, ho foren en vista dels que foren facilitats per l'Ajuntament, però no contestant a nostre article de propaganda, i en comparar-los amb xifres inventades per l'inspecció municipal que per a vergonya dels cacics d'aquesta vila sofrírem l'any 1914, han de resultar falsos; perquè falsa va ésser tota aquella inspecció, com degudament ho demostraren els regidors senyors Coma i Torras. En prova d'això, que, malgrat les tremendes responsabilitats que volien exigir-se als concellers, res els hi passà.

Tots saben que la vinguda de l'inspector nomenat pel Governador, fou un joc preparat per a que se satisfessin determinades quantitats sense liquidació a una empresa acreedora de l'Ajuntament, però molt principalment per a fer passar una partida de 4 000 i pico de pessetes per a *demés gastos*, que, apesar d'ésser combatuda pels regidors amics nostres, la majoria caciquista va fer surar.

Els detalls donats per l'Ajuntament poden comprovar-se, i per a donar lloc a que el regidor senyor Serra pugui encarregar-se d'aquesta feina, insistim en proclamar el resultat de l'administració dels concellers de la Coalició Liberal Demócrata Autonomista des de primer de gener de 1916 a 31 de desembre de 1917, època en la qual, a excepció del petit espai de temps en que, gràcies a la Lliga, va presidir de R. O. aquest consistori el senyor Barangé, és nostra tota la responsabilitat de l'administració municipal, i l'acceptem íntegra i amb tota satisfacció.

Compareu els números estampats al final d'aquest article, i penseu que si els cacics havessin administrat moralment aquesta població, foren moltíssimes les millores que disfrutariem i el deute no es coneixeria tant sisquerra. Cal fixar-se d'una manera especial en que la totalitat del deute municipal, en 31 de desembre de 1917 (unes 160,000 pessetes), pot estar representada pel següent:

	Pessetes
Primer emprèstit	50,000
Segón	25,000
Tercer	30,000
Valor de la casa comprada al senyor Novellas per a aixamplament de la de l'Ajuntament	15,000
Import de l'edifici comprat al senyor Huguet, en aquella data	15,000
Interessos corresponents a les expressades partides, importen unes	35,000
Total	170,000

En primer de juliol de 1909, en prendre possessió de l'Alcaldia don Antoni Sarroca, el

deute municipal importava (segons detalls molt recents) la xifra de 160,000 pessetes, que en 31 de desembre de 1910, gràcies a la franca intel·ligència amb que administrà el senyor Estrada (q. e. p. d.) i la majoria Popular, quedava reduït a 120,000 (vegi's l'estat de comptes publicat en maig de 1911); quantitat que en els dos anys d'administració Barangé (qui fou nomenat alcalde per influència de la Lliga) augmentà fins a la xifra de 157,000 (estat publicat pel senyor Tardà en 8 gener de 1914), que el senyor Tardà augmentà, fins a 31 de desembre de 1915, a la quantitat de 217,000 pessetes.

De manera que, des de 31 de desembre de 1911 fins a igual data de 1915, el deute municipal augmentà en unes 100,000 pessetes, mentre que la Coalició, en dos anys, deixà reduïdes a unes 160,000 pessetes les 217,000 del deute que hi havia, apesar de les innombrables dificultats que es tingueren de sortejar.

Hem dit que la major part d'aquests detalls foren publicats i comentats en els números 212 i 213 d'aquest setmanari, i fins a la data actual ningú els ha desmentit; i en canvi el regidor senyor Serra, o els seus companys, d'una manera solapada malparlen de l'administració comunal, però sense prendre's la molèstia, en ús d'un perfecte dret i hasta una obligació, de acudir a les veritables fonts d'informació, per a comprovar la veritat de les nostres asseveracions i desmentir-les pública i autoritzadament, en el cas que no resultessin certes.

Ens hem cansat de dir-ho. Ens consta que les oficines municipals estan obertes per al senyor Serra i companys de minoria; afirmem que la política caciquista ha sigut una deshonra per a Granollers, i que en molts pobles del districte s'han succeït coses semblants, emparades pels lligueros; els hem invitat a discutir-ho... i ells sempre la callada per resposta.

Are la *cantinel*a vostra serà la següent: Que el senyor Huguet ha embargat el local conegut per la pelleria; que el senyor Barangé vol desahuciar la central telefònica de l'Estat, per falta de pagament, i que un tenedor de làmines municipals (el senyor Camillo), demana se n'hi pagui una que té amortitzada.

Contestarem oportunament a vostra campanya, dient avui ja en primer lloc que aquestes tres maniobres tenen, com a finalitat, aconseguir un efecte polític; però Granollers restarà tranquil, encare que no es paguin al senyor Huguet les 6,000 pessetes que se li deuen d'aquell edifici que en va pagar 8,000 i després de poques hores d'ésser-ne propietari, va tenir la sort que l'ajuntament li comprés per 15,000.

Lo de telèfonos, també alegrarà a algú, que trobarà lògic que l'ajuntament no pugui pagar la subvenció que per al manteniment de la central té acordada, en virtut de que el senyor Barangé i els seus amics, incapassos de combatre públicament la gestió dels nostres, se con-